

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

*Еванђеље по***Марку****Јован Крститељ припрема пут***(Мт 3,1-12; Лк 3,1-9, 15-17; Јн 1,19-28)***1** Почетак еванђеља о Исусу Христу, Сину Божијем*.² Као што пише код пророка Исаије–
»Ево, шаљем свога гласника испред тебе,

који ће ти припремити пут«;†

³ »глас онога који виче у пустињи:

,Припремите пут Господњи,

поравнајте му стазе!«‡

⁴ – појавио се Јован, крштавајући у пустињи и проповедајући покајничко крштење за опроштење греха.⁵ Долазила му је цела Јудеја и сви Јерусалимљани и признавали[¶] своје грехе, а он их је крштавао у реци Јордан. ⁶ Јован је носио одећу од камиље длаке и кожни појас око бокова, а јео је скакавце и дивљи мед.⁷ Проповедао је говорећи: »За мном долази један моћнији од мене – ја нисам достојан ни да се сагнем и да одвежем ремење на његовој обући.⁸ Ја сам вас крстио водом[§], а он ће вас крстити Светим Духом.«**Исусово крштење***(Мт 3,13-17; Лк 3,21-22)*⁹ У то време дође Исус из Назарета у Галилеји и Јован га крсти у реци Јордан. ¹⁰ А када је излазио из воде,

виде растворена небеса и Духа како као голуб силази на њега.

¹¹ А са небеса се зачу глас: »Ти си мој љубљени Син! Ти си по мојој вољи!«**Сатана искушава Исуса***(Мт 4,1-11; Лк 4,1-13)*¹² И одмах га Дух посла у пустињу, ¹³ где је био четрдесет дана, а Сатана га је искушавао. Био је са дивљим животињама, а анђели су му служили.**Исус почиње да проповеда***(Мт 4,12-17; Лк 4,14-15)*¹⁴ Након што је Јован бачен у тамницу, Исус оде у Галилеју. Проповедао је Божије еванђеље ¹⁵ и говорио: »Дошао је час! Приближило се Божије царство! Покајте се и поверујте у еванђеље!«**Први ученици***(Мт 4,18-22; Лк 5,1-11)*¹⁶ Док је пролазио поред Галилејског мора, виде Симона и Симоновог брата Андреју како бацају мреже у море, јер су били рибари.¹⁷ »Пођите за мном«, рече им, »и учинићу вас рибарима људи.«¹⁸ И они одмах оставише мреже и пођоше за њим.¹⁹ Када је отишао мало даље, виде Јакова Зеведејевог и његовог брата Јована како у чамцу крпе мреже. ²⁰ Он их одмах позва, и они оставише у чамцу свога оца Зеведеја с најамницима и пођоше за њим.*1:1 *Сину Божијем* У неким рукописима не стоји: Сину Божијем.

†1:2 Мал 3,1

‡1:3 Ис 40,3

¶1:5 *признавали* Или: исповедали.§1:8 *водом* Или: у води.

Излечење опседнутога

(Лк 4,31-37)

²¹ Када су дошли у Кафарнаум, Исус одмах у суботу уђе у синагогу и поче да учи народ. ²² Они се задивеше његовом учењу, јер их је учио као онај који има власт, а не као учитељи закона.

²³ Тада у њиховој синагоги повика један човек који је био опседнут нечистим духом: ²⁴ »Шта ми имамо с тобом, Исусе Назарећанине? Јеси ли дошао да нас уништиш? Знамо ко си – Светац Божији!«

²⁵ А Исус му запрети: »Умукни и изађи из њега!«

²⁶ Тада нечисти дух жестоко протресе човека и, вичући из свега гласа, изађе из њега.

²⁷ Сви се веома зачудише, па почеше да питају један другог: »Шта је ово? Ново учење, и то с влашћу? Он чак и нечистим духовима заповеда и они му се покорavaju!«

²⁸ И глас о њему одмах се пронесе по целом галилејском крају.

Излечење многих

(Мт 8,14-17; Лк 4,38-44)

²⁹ Чим су изашли из синагоге, одоше с Јаковом и Јованом у Симонову и Андрејину кућу.

³⁰ А Симонова ташта је лежала у грозници, па Исусу одмах рекоше за њу. ³¹ Он јој приђе, узме је за руку и подиже је. И грозница је остави, па она поче да их служи.

³² Те вечери, када је сунце зашло, донеше му све болесне и опседнуте демонима. ³³ Цео град се окупи пред вратима, ³⁴ и он излечи многе који су боловали од разних болести. Истера и многе демоне, али им не даде да говоре, јер су знали ко је.

³⁵ Рано ујутро, док је још био мрак, Исус устаде, изађе и оде на једно пусто место, и тамо се молио.

³⁶ Симон и остали с њим га потражише, ³⁷ па кад су га нашли, рекоше му: »Сви те траже!«

³⁸ А он им рече: »Хајдемо негде другде – у оближња села – да и тамо проповедам, јер сам ради тога дошао.«

³⁹ Тако је ишао по целој Галилеји, проповедао у тамошњим синагогама и истеривао демоне.

Очишћење губавца

(Мт 8,1-4; Лк 5,12-16)

⁴⁰ А један губавац дође к Исусу и поче на коленима да га преклиње: »Ако хоћеш, можеш да ме очистиш!«

⁴¹ Исус се сажали, пружи руку, дотаче га и рече: »Хоћу. Буди чист.«

⁴² И губа одмах нестале с њега и он се очисти.

⁴³ Исус га одмах отпусти, строго га опоменувши: ⁴⁴ »Пази да ником ништа не причаш, него иди и покажи се свештенику, па принеси за своје очишћење оно што је Мојсије одредио – за сведочанство њима.«

⁴⁵ Али овај, чим је изашао, поче навелико да прича и да разглашава шта се догодило, па Исус више није могао јавно да уђе у град, него је боравио на пустим местима. А људи су му ипак долазили са свих страна.

Излечење одузетога

(Мт 9,1-8; Лк 5,17-26)

2 Неколико дана касније, када је Исус опет ушао у Кафарнаум, прочуло се у чијој је кући, ² па се толико људи окупило да није било места чак ни пред вратима. А он им је проповедао Реч.

³ Тада неки дођоше носећи му једног одузетога; носила су га

четворица. ⁴ Али, пошто од народа нису могли да му га принесу, направише отвор на крову изнад места где је био Исус, па кад су прокопали кроз њега, спустише простирку на којој је одузети лежао.

⁵ Када је Исус видео њихову веру, рече одузетоме: »Синко, опраштају ти се греси.«

⁶ А тамо је седело неколико учитеља закона и мислило: ⁷ »Шта то овај говори? Хули! Ко, осим јединога Бога, може да опрашта грехе?«

⁸ Исус одмах својим духом проникну да тако мисле, па им рече: »Зашто тако мислите? ⁹ Шта је лакше? Рећи одузетоме: ‚Опраштају ти се греси‘ или рећи: ‚Устани, узми своју простирку и ходај?‘ ¹⁰ Али, да знате да Син човечији има власт на земљи да опрашта грехе...« Онда рече одузетоме: ¹¹ »Теби говорим! Устани, узми своју простирку и иди кући.«

¹² И човек устаде, одмах узе простирку и свима наочиглед изађе напоље.

Сви се задивише и почеше да славе Бога, говорећи: »Тако нешто још никад нисмо видели!«

Исус позива Левија

(Мт 9,9-13; Лк 5,27-32)

¹³ Потом Исус опет изађе на море, а сав народ му је долазио и он их је учио. ¹⁴ Пролазећи, Исус виде Левија Алфејевог како седи на царинарници, па му рече: »Пођи за мном.«

И овај устаде и пође за њим.

¹⁵ Док је Исус обедовао у Левијевој кући, с њим и с његовим ученицима су обедовали и многи цариници и грешници, јер је било много оних који су пошли за њим.

¹⁶ Када су неки учитељи закона, фарисеји, видели да једе са

грешницима и цариницима, упиташе његове ученике: »Зашто он једе с цариницима и грешницима?«

¹⁷ А Исус је то чуо, па им рече: »Није здравима потребан лекар, већ болеснима. Ја нисам дошао да позовем праведнике, него грешнике.«

Пост

(Мт 9,14-17; Лк 5,33-39)

¹⁸ Јованови ученици и фарисеји су постили. Неки дођоше и упиташе Исуса: »Како то да Јованови ученици и фарисејски ученици посте, а твоји ученици не посте?«

¹⁹ А Исус им рече: »Могу ли сватови да посте док је младожења с њима? Све док је младожења с њима, они не могу да посте. ²⁰ Али, доћи ће време када ће им отети младожењу, и тада ће постити.

²¹ »Нико не пришива закрпу од сировог сукна на стари огртач. Ако то уради, нова закрпа ће се отргнути од старе одеће и рупа ће постати још већа. ²² И нико не сипа ново вино у старе мешине. Ако то учини, вино ће поцепати мешине, па ће и вино и мешине пропасти. Него, ново вино у нове мешине.«

Господар суботе

(Мт 12,1-8; Лк 6,1-5)

²³ Када је Исус једне суботе пролазио кроз житна поља, његови ученици почеше уз пут да кидају класове.

²⁴ Тада му фарисеји рекоше: »Гледај, чине оно што не сме да се чини у суботу!«

²⁵ »Зар нисте никад читали«, упита их он, »шта је Давид из нужде учинио кад су он и његови пратиоци огладнели? ²⁶ Ушао је у Божији дом – тада је Авијатар био првосвештеник – и јео свете хлебове, које не сме да једе

нико осим свештеника, и дао и својим пратиоцима?»

²⁷ Онда им рече: »Субота је створена ради човека, а не човек ради суботе.

²⁸ Тако је Син човечији господар и суботе.«

Излечење човека са осушеном руком

(Мт 12,9-14; Лк 6,6-11)

З Када је Исус опет ушао у синагогу, тамо је био један човек са осушеном руком. ² А они су будно пазили на Исуса да виде да ли ће га излечити у суботу, како би могли да га опгуже.

³ »Стани у средину«, рече Исус човеку са осушеном руком, ⁴ па упита остале: »Да ли суботом сме да се чини добро или зло, да се живот спасе или убије?«

Али они су ћутали.

⁵ Он их гневно погледа, потресен због окорелости њиховог срца, па рече човеку: »Испружи руку.«

И овај је испружи и рука му постаде сасвим здрава.

⁶ Тада фарисеји изађоше и одмах са иродовцима почеше да се договарају против Исуса – како да га убију.

Народ хрли за Исусом

⁷ Исус се са ученицима повуче на море, а за њим пође силно мноштво из Галилеје и Јудеје, ⁸ из Јерусалима и Идумеје, с оне стране реке Јордан и из околине Тира и Сидона. Пошто су чули шта је чинио, силно мноштво дође к њему. ⁹ Тада он рече ученицима да му припреме чамац, да га народ не би згњечио, ¹⁰ јер је многе излечио, па су се болесни гурали према њему да га дотакну.

¹¹ Када би га нечисти духови угледали, падали би пред њим и викали: »Ти си Син Божији!«

¹² А он их је строго опомињао да не обзнањују ко је.

Избор Дванаесторице

(Мт 10,1-4; Лк 6,12-16)

¹³ Потом се попе на гору и позва оне које је хтео, и они дођоше к њему. ¹⁴ Одреди дванаесторицу – који се још зову и апостоли* – да буду с њим, да их шаље да проповедају ¹⁵ и да имају власт да истерују демоне. ¹⁶ А одредио је ову дванаесторицу: Симона, кога назва Петар, ¹⁷ Јакова Зеведејевог и Јована, Јаковљевог брата, које назва Воаниргес, то јест Синови грома, ¹⁸ затим Андреју, Филипа, Вартоломеја, Матеја, Тому, Јакова Алфејевог, Тадеја, Симона Кананеја ¹⁹ и Јуду Искариотског, који га је издао.

Исус и Веелзевул

(Мт 12,22-32; Лк 11,14-23; 12,10)

²⁰ Онда уђе у једну кућу, а толико се народа опет окупило да нису могли чак ни хлеб да поједу. ²¹ Када су за то чули његови, пођоше да га обуздају, јер се говорило да није при себи.

²² А учитељи закона који су дошли из Јерусалима говорили су: »Опседнут је Веелзевулом. Он помоћу демонског владара изгони демоне.«

²³ Исус их позва к себи и поче да им говори у причама: »Како може Сатана да изгони Сатану? ²⁴ Ако је неко царство против себе подељено, то царство не може да опстане. ²⁵ И ако је неки дом против себе подељен, тај дом не може да опстане. ²⁶ Па, ако је Сатана устао против самога себе и

***3:14 који ... апостоли** У неким рукописима не стоји: који се још зову и апостоли.

поделио се, он не може да опстане, него му је дошао крај.

²⁷»Нико не може да уђе у кућу јаког човека и однесе му имовину ако га прво не веже. Тек тада може да му опљачка кућу.

²⁸»Истину вам кажем: људима ће бити опроштени сви греси и увреде, ма колико вређали. ²⁹Али, ко увреди Светога Духа, неће му бити опроштено до века, него је крив за вечни грех.«

³⁰То рече јер су говорили:
»Опседнут је нечистим духом.«

Исусова мајка и браћа

(*Мт 12,46-50; Лк 8,19-21*)

³¹Уто стигоше Исусова мајка и његова браћа. Док су стајали напољу, послаше једнога к њему да га позове.

³²А око њега је седео народ, па му рекоше: »Ено те напољу траже твоја мајка и твоја браћа.«

³³Тада их Исус упита: »Ко су моја мајка и моја браћа?«

³⁴Онда погледа оне који су седели у кругу око њега и рече: »Ево моје мајке и моје браће. ³⁵Ко год извршава Божију вољу, тај је мој брат, и сестра, и мајка.«

Прича о сејачу

(*Мт 13,1-9; Лк 8,4-8*)

4 Исус опет поче да учи народ поред мора. Око њега се окупио силан народ, па он уђе у чамац на мору и седе, а сав народ је био на обали мора. ²И много чему их је учио у причама.

А док их је учио, рече: ³»Слушајте! Изашао сејач да сеје. ⁴И док је сејао, нешто семена паде крај пута и птице га позобаше. ⁵Друго паде на каменито тле, где није било много земље, и одмах исклија, јер земља

није била дубока. ⁶А кад је изашло сунце, изгоре и осуши се, јер није имало корена. ⁷Треће семе паде у трње, а трње нарасте и угуши га, па семе не даде плода. ⁸Четврто паде на добро тле и даде плод који је напредовао и растао и донео тридесетоструко, шездесетоструко и стоструко.«

⁹И још рече: »Ко има уши да чује, нека чује.«

Сврха прича

(*Мт 13,10-17; Лк 8,9-10*)

¹⁰А када је био сам, они око њега и Дванаесторица упиташе га о причама.

¹¹»Вама је дата тајна Божијег царства«, одговори им он, »а онима напољу све се казује у причама, ¹²да гледају и гледају, али да не виде, и да слушају и слушају, али да не разумеју.

Иначе би се обратили и било би им опроштено.«*

Објашњење приче о сејачу

(*Мт 13,18-23; Лк 8,11-15*)

¹³Онда их упита: »Зар не разумете ову причу? Како ћете онда схватити било коју причу?

¹⁴»Сејач сеје Реч. ¹⁵Неки људи су као семе крај пута где је Реч посејана. Када је чују, одмах долази Сатана и узима у њих посејану Реч. ¹⁶Други су као семе посејано на каменитом тлу. Када чују Реч, одмах је с радошћу прихвате, ¹⁷али пошто у себи немају корена, непостојани су, па када због Речи наступе невоље или прогони, одмах се саблазне. ¹⁸Трећи су као семе посејано у трње. То су они који чују Реч, ¹⁹али наиђу бриге овога живота, заводљивост богатства и жудња за другим стварима, и угуше

* 4:12 Ис 6,9-10

Реч, па буде бесплодна. ²⁰ Неки су као семе посејано на доброј земљи. То су они који чују Реч, прихвате је и донесу плод – тридесетострук, шездесетострук и стострук.»

Светиљка

(Лк 8,16-18)

²¹ Онда им рече: »Да ли се светиљка уноси да би се ставила под посуду или под постељу, или да би се ставила на свећњак? ²² Јер, што год је тајно, биће разоткривено, и што год је скривено, изаћи ће на видело. ²³ Ко има уши да чује, нека чује.«

²⁴ И још им рече: »Пазите шта слушате. Каквом мером мерите, таквом ће се и вама мерити и још ће вам се додати. ²⁵ Ко има, даће му се, а ко нема, узеоће му се и оно што има.«

Прича о семену

²⁶ Онда рече: »Божије царство је овакво: човек баци семе на земљу, ²⁷ па било да спава или устаје, ноћу и дању, семе клија и расте, а он и не зна како. ²⁸ Земља сама од себе доноси плодове: прво стабљику, затим клас и на крају много зрна у класу. ²⁹ Када сазри, човек одмах узима срп*, јер је дошло време за жетву.«

Прича о зрну горушице

(Мт 13,31-35; Лк 13,18-19)

³⁰ »Са чим да упоредимо Божије царство?« упита их он. »Или, којом причом да га објаснимо? ³¹ Оно је као зрно горушице – најмање од свег семења на земљи. ³² Али, када се посеје, израсте и буде веће од свег поврћа, па развије толико велике гране да и птице могу да се гнезде у његовом хладу.«

³³ И у многим таквим причама им је говорио Реч, колико су већ били у стању да слушају, ³⁴ и без прича им ништа није говорио. А када је био насамо са својим ученицима, онда им је све објашњавао.

Исус стишава олују

(Мт 8,23-27; Лк 8,22-25)

³⁵ Увече тога дана Исус им рече: »Пређимо на другу обалу.«

³⁶ И они оставише народ и повезоше Исуса, тако како је био, чамцем. А пратили су га и други чамци.

³⁷ Уто настаде жестока олуја. Таласи су се преливали преко чамца, толико да се готово напунио водом. ³⁸ А Исус је на крми спавао на узглављу.

Тада га они пробудише и упиташе: »Учитељу, зар те није брига што ћемо да изгинемо?«

³⁹ А он устаде, запрети ветру и рече мору: »Утихни! Умукни!«

И ветар утихну и настаде велика тишина.

⁴⁰ Онда им рече: »Зашто сте тако плашљиви? Како немате вере?«

⁴¹ А њих обузе силан страх, па упиташе један другог: »Ко је овај да му се и ветар и море покоравају?«

Излечење опседнутога из Герасе

(Мт 8,28-34; Лк 8,26-39)

5 Потом стигоше на другу обалу мора, у герасински крај. ² Када је Исус изашао из чамца, одмах му у сусрет, из гробова, дође човек опседнут нечистим духом. ³ Живео је по гробовима и нико га више ни ланцима није могао везати. ⁴ Често су му, наиме, ноге и руке везивали ланцима, али он би ланце раскидао, а окове на ногама ломио, и нико није

* 4:29 узима срп Дословно: шаље срп.

био довољно снажан да га укроти.
⁵Стално је, и ноћу и дању, по гробовима и брдима викао и ударао се камењем.

⁶Када је издалека угледао Исуса, он притрча и поклони му се, ⁷па из свега гласа повика »Шта ја имам с тобом, Исусе, Сине Бога Свевишњег? Заклињем те Богом да ме не мучиш!«

⁸Јер, Исус му је био рекао: »Нечисти душе, изађи из овог човека!«

⁹Затим га упита: »Како се зовеш?«

А он му рече: »Зову ме Легион, јер нас је много.«

¹⁰И упорно је преклињао Исуса да их не отера из тога краја.

¹¹А на падини брда пасло је велико крдо свиња, ¹²па нечисти духови замолише Исуса: »Пошаљи нас међу оне свиње, да у њих уђемо.«

¹³И он им допусти, па нечисти духови изађоше из човека и уђоше у свиње. На то се цело крдо – око две хиљаде свиња – сјурни низ стрмину и подави у мору. ¹⁴А свињари побегоше и пронеше глас о томе по граду и по селима, па људи дођоше да виде шта се то догодило.

¹⁵Када су стигли к Исусу, угледаше опседнутога – седео је обучен и при здравој памети, он који је био опседнут Легионом – и уплашише се. ¹⁶Очевици им испричаше шта се догодило са опседнутим и са свињама, ¹⁷па они почеше да преклињу Исуса да оде из њиховог краја.

¹⁸Када је Исус улазио у чамац, опседнути га замоли да пође с њим, ¹⁹али Исус му не допусти, него му рече: »Врати се кући, својима, и испричај колико је Господ за тебе учинио и како ти се смиловао.«

²⁰И овај оде и поче да прича по Декапољу колико је Исус за њега учинио. И сви су се дивили.

Јаирова кћи и жена која је дотакла Исусов огртач

(Мт 9,18-26; Лк 8,40-56)

²¹Када је Исус опет препловио на другу обалу, око њега се окупи силан народ.

И док је он још био поред мора, ²²дође старешина синагоге по имену Јаир и, кад га виде, паде му пред ноге, ²³усрдно га преклињући: »Кћи ми је на самрти. Дођи и положи руке на њу, да оздрави и да поживи.«

²⁴И Исус пође с њим, а за њим и онај силан народ, који поче да се гура око њега.

²⁵А била је тамо и једна жена која је дванаест година патила од крварења. ²⁶Веома се напатила по многим лекарима и потрошила све што је имала, а ништа јој није помогло, него јој је било још горе. ²⁷Када је чула о Исусу, приђе му између народа с леђа и дотаче његов огртач, ²⁸јер је мислила: »Ако само његову одећу дотакнем, оздравићу.« ²⁹И извор њеног крварења одмах пресакну, а она осети у телу да је излечена од своје болести.

³⁰Исус одмах примети да је из њега изашла сила, па се окрену народу и упита: »Ко ми је то дотакао одећу?«

³¹»Видиш како се народ гура око тебе«, рекоше му ученици, »а ти питаш: „Ко ме је то дотакао“!«

³²А он погледа унаоколо да види ко је то учинио. ³³Тада она жена, дрхтећи од страха и свесна шта јој се догодило, приђе, паде пред њим ничице и исприча му све како је било.

³⁴»Кћери«, рече јој он, »твоја вера те је излечила. Иди у миру и буди здрава од своје болести.«

³⁵Док је он то говорио, дођоше неки из дома старешине синагоге и

рекоше: »Кћи ти је умрла. Зашто још мучиш учитеља?«

³⁶ Али Исус, не обазирјући се на њихове речи, рече старешини синагоге: »Не бој се. Само веруј.«

³⁷ И ником, осим Петру, Јакову и његовом брату Јовану, не даде да га прати.

³⁸ Када су стигли до старешинине куће, он виде пометњу и људе како гласно плачу и наричу, ³⁹ па уђе и рече им: »Чему ова пометња и плакање? Дете није умрло, него спава.«

⁴⁰ А они су му се подсмевали. Он их све истера напоље, па са собом поведе оца и мајку детета и своје пратиоце и уђе онамо где је било дете.

⁴¹ Онда ухвати дете за руку и рече: »Талита кум!« – што значи »Девојчице, теби говорим, устани!«

⁴² И девојчица одмах устаде и поче да хода – имала је дванаест година – а они се запрепастише од чуда. ⁴³ Тада им Исус строго заповеди да за то нико не сме да сазна, па им рече да јој дају да једе.

Пророк у завичају

(*Мт 13,53-58; Лк 4,16-30*)

Б Потом Исус оде оданде и дође у свој завичај, а с њим дођоше и његови ученици. ² Када је дошла субота, он поче да учи народ у синагоги, и многи који су га слушали задивише се.

»Одакле овоме ово?« питали су. »И каква му је то мудрост дата да таква чуда чини својим рукама? ³ Зар он није тесар, Маријин син, а Јаковљев, Јосијин, Јудин и Симонов брат? Зар нису његове сестре овде с нама?«

И саблазнише се о њега.

⁴ Тада им Исус рече: »Пророк је без части само у свом завичају, међу својом родбином и у свом дому.«

⁵ И није тамо могао да учини ниједно чудо, осим што је на неколико болесних положио руке и излечио их. ⁶ И чудило се њиховој невери.

Потом је ишао по околним селима и учио народ.

Послање Дванаесторице

(*Мт 10,1, 5-15; Лк 9,1-6*)

⁷ Исус позва к себи Дванаесторицу и посла их двојицу по двојицу. Даде им власт над нечистим духовима ⁸ и нареди им да на пут не носе ништа осим штапа – ни хлеб, ни торбу, ни новац у појасу – ⁹ него да обују сандале и обуку само једну кошуљу, а не две.

¹⁰ »У који год дом уђете«, рече им, »останите у њему све док оданде не одете. ¹¹ А ако вас негде не приме и не саслушају, отидите оданде и отресите прашину са својих ногу, као сведочанство против њих.«

¹² И они одоше, па су проповедали да људи треба да се покају. ¹³ Истераше многе демоне и многе болесне излечише мажући их уљем.

Смрт Јована Крститеља

(*Мт 14,1-12; Лк 9,7-9*)

¹⁴ А за то је чуо и цар Ирод, јер је Исусово име постало познато.

Једни су говорили:^{*} »Јован Крститељ је устао из мртвих и зато у њему делују чудесне силе.«

¹⁵ Други рекоше: »То је Илија.«

^{*} **6:14 познато.** Једни су говорили У неким раним рукописима стоји: познато, па је говорио:

А трећи: »Он је пророк какви су били стари пророци.* «

¹⁶ Када је Ирод то чуо, рече: »Онај коме сам одсекао главу, Јован, то је он васкрсао!«

¹⁷ Јер, Ирод је био послао да се Јован ухвати и баца у тамницу – због Иродијаде, жене свога брата Филипа, којом се оженио. ¹⁸ Јован је говорио Ироду: »Не смеш да имаш жену свога брата«, ¹⁹ па је Иродијада замрзела Јована. Желела је да га убије, али није могла, ²⁰ јер се Ирод плашио Јована и штитио га пошто је знао да је праведан и свет човек. Кад год би слушао Јована, био би веома збуњен, али га је ипак радо слушао.

²¹ А повољна прилика се указала када је Ирод за свој рођендан спремио гозбу за своје високе службенике, војне заповеднике и галилејске поглаваре. ²² Када је ушла Иродијадина кћи и заиграла, то се веома свидело Ироду и његовим гостима.

»Затражи од мене што год зажелиш, и даћу ти«, рече цар девојци ²³ и закле јој се: »Даћу ти што год затражиш до половине мога царства.«

²⁴ Она изађе и упита мајку: »Шта да затражим?«

А ова рече: »Главу Јована Крститеља.«

²⁵ Девојка одмах пожури цару и затражи: »Хоћу да ми сместа на тањиру даш главу Јована Крститеља.«

²⁶ Цар се ражалости, али због заклетве и због гостију не одби да јој испуни захтев, ²⁷ него одмах посла целата с наредбом да донесе Јованову главу. Овај оде, одрубил му главу у тамници ²⁸ и донесе је

на тањиру, па је даде девојци, а она својој мајци.

²⁹ Када су то чули Јованови ученици, дођоше и узеше његово тело, па га положише у гроб.

Исус храни пет хиљада људи

(Мт 14,13-21; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14)

³⁰ Апостоли се окупише око Исуса и известише га о свему што су учинили и о чему су учили народ.

³¹ »Идите на неко пусто место, сами, па се мало одморите«, рече им он, јер је толико људи долазило и одлазило да нису стизали ни да једу.

³² Тако они сами кренуше чамцем на једно пусто место. ³³ Али, многи их видеше како одлазе и препознаше их, па из свих градова пожурише пешице и стигоше пре њих.

³⁴ Када је Исус изашао из чамца, угледа силан народ и сажали се на њих, јер су били као овце без пастира, па поче много чему да их учи.

³⁵ Већ је било прилично касно, па ученици приђоше Исусу и рекоше: »Ово је пусто место, а већ је и касно.

³⁶ Отпусти их. Нека иду у околне засеоке и села и купе себи нешто за јело.«

³⁷ А Исус им рече: »Ви им дајте да једу.«

»Зар да идемо да купимо хлеба за двеста динара†«, упиташе они, »па да им дамо да једу?«

³⁸ »Колико хлеба имате?« упита их он. »Идите и погледајте.«

Када су сазнали, рекоше: »Пет, и две рибе.«

³⁹ Он им тада нареди да сви, у скупинама, поседају по зеленој трavi.

⁴⁰ И они поседаше у скупинама од по стотину и од по педесет.

* 6:15 пророк ... пророци Дословно: пророк као један од пророка.

† 6:37 двеста динара Један динар је имао вредност једне наднице.

⁴¹ Он узе оних пет хлебова и две рибе, диже поглед ка небу, благослови и изломи хлебове, па даде својим ученицима да ставе пред људе. Тако свима раздели и оне две рибе. ⁴² И сви су јели и најели се. ⁴³ Преосталих комадића хлеба и рибе накупише дванаест пуних корпи. ⁴⁴ А јело је пет хиљада мушкараца.

⁴⁵ Исус одмах натера своје ученике да уђу у чамац и да пред њим крену на другу обалу, према Витсаиди, док он отпусти народ. ⁴⁶ А када их је отпустио, оде на гору да се помоли.

Исус хода по води

(Мт 14,22-33; Јн 6,16-21)

⁴⁷ Када је пало вече, чамац је био напред мора, а Исус сам на копну.

⁴⁸ Он виде како се муче веслајући, јер су имали противан ветар, па око три сата ноћу* дође до њих ходајући по мору и хтеде да их заобиђе. ⁴⁹ Када су га они угледали како хода по мору, помислише да је утвара, па почеше да вичу. ⁵⁰ Јер, сви су га видели и препали се.

Исус их одмах освоји и рече: »Само храбро! Ја сам! Не бојте се!«

⁵¹ Онда уђе к њима у чамац и ветар утихну. А они се запањеше, ⁵² јер нису разумели оно са хлебовима, пошто им је срце било окорело.

Излечење болесних у Генисарету

(Мт 14,34-36)

⁵³ Када су допловили до обале, стигоше у Генисарет и пристадоше.

⁵⁴ Чим су изашли из чамца, људи одмах препознаше Исуса, ⁵⁵ па се растрчаше по целом том крају и на простиркама почеше да доносе

болесне онамо где су чули да је Исус. ⁵⁶ И куд год је ишао – у села, градове или засеоке – стављали су болесне на тргове и преклињали га да им допусти да дотакну бар skutове његовог огртача. И ко год их је дотакао, био је излечен.

Чисто и нечисто

(Мт 15,1-20)

7 Око Исуса се окупише фарисеји и неки учитељи закона који су дошли из Јерусалима. ² Они видеше неке његове ученике како нечистим, то јест неопраним рукама једу хлеб. ³ Јер, фарисеји и сви Јудеји не једу док нису добро опрали руке, држећи се предања старешина. ⁴ И када дођу са трга, не једу док се добро не оперу. А има још много предања којих се држе: о прању чаша, крчага и бакарног посуђа.

⁵ Зато фарисеји и учитељи закона упиташе Исуса: »Зашто твоји ученици не живе по предањима старешина, него нечистим рукама једу хлеб?«

⁶ А Исус им одговори: »Исаија је добро пророковао о вама лицемерима. Као што је записано:

„Овај народ ме уснама поштује, а срце му је далеко од мене.

⁷ Узалуд ме славе,

јер људске заповести као учење шире.«[†]

⁸ Божије заповести сте одбацили, а људског предања се држите.«

⁹ И још им рече: »Ваш лепо. Укидате Божију заповест да бисте сачували своја предања! ¹⁰ Мојсије је рекао: „Поштуј свога оца и мајку“[‡] и: „Ко прокуне оца или мајку, нека се

* 6:48 око три сата ноћу Дословно: око четврте ноћне страже.

† 7:7 Ис 29,13

‡ 7:10 Поштуј ... мајку 2. Мојс 20,12; 5. Мојс 5,16

погуби.^{6*} ¹¹ А ви говорите: „Ако човек каже оцу или мајци: Све чиме бих ти могао помоћи јесте корбан – то јест дар Богу“, ¹² тада му не допуштате да ишта више учини за оца или мајку. ¹³ Тако Божију реч обеснажујете својим предањем које сте пренели. И много шта такво чините.«

¹⁴ Онда опет позва народ к себи, па им рече: »Чујте ме сви и разумејте: ¹⁵ ништа што споља улази у човека не може да га учини нечистим. Него, оно што из човека излази – то човека чини нечистим. ¹⁶ †

¹⁷ А када је отишао од народа и ушао у кућу, ученици га упиташе о овој причи.

¹⁸ »Зар ни ви не разумете?« упита их. »Зар не схватате да ништа што у човека улази споља не може да га учини нечистим, ¹⁹ зато што му не улази у срце, него у трбух и избацује се из тела?«

Тако сва јела прогласи чистима.

²⁰ »Оно што из човека излази, то човека чини нечистим«, рече им, ²¹ »јер изнутра, из човековог срца, излазе зле мисли, блуд, крађе, убиства, ²² прељубе, похлепа, злоћа, превара, разузданост, завист[‡], псовка, бахатост, безумље. ²³ Сва ова зла излазе изнутра и човека чине нечистим.«

Сирофеничанкина вера

(Мт 15,21-28)

²⁴ Исус потом оде оданде и дође у тирски[¶] крај, па уђе у једну кућу. Није хтео да то било ко дозна, али није могао да се сакрије ²⁵ пошто је одмах

за њега чула једна жена чија је кћи била опседнута нечистим духом. Она дође и паде му ничице пред ноге. ²⁶ А та жена је била Гркиња, родом Сирофеничанка, и молила га је да из њене кћери истера демона.

²⁷ »Пусти да се прво деца наједу«, рече јој Исус, »јер није право да се од деце узме хлеб и да се баца псима.«

²⁸ »Да, Господе«, рече она, »али и пси под столом једу мрвице које испадну деци.«

²⁹ Тада јој Исус рече: »Због овог што си рекла, иди. Демон је изашао из твоје кћери.«

³⁰ И она оде својој кући и нађе дете како лежи у постељи, а демон је био изашао.

Излечење глувонемога

³¹ Потом Исус оде из тирских крајева, па преко Сидона стиже до Галилејског мора, у декапољски крај. ³² Тамо му доведоше једног глувог човека који је тешко говорио и замолише га да на њега положи руке.

³³ Исус га изведе из народа на страну, па му стави прсте у уши. Онда плуну и дотаче му језик, ³⁴ диже поглед ка небу и, дубоко уздахнувши, рече му: »Ефата!« – то јест »Отвори се!«

³⁵ И човеку се одмах отворише уши и одвеза језик, па поче разговетно да говори.

³⁶ Исус им забрани да о томе било коме говоре. Али, што им је више бранио, то су они више о томе причали. ³⁷ Неизмерно су се дивили и говорили: »Све је добро учинио – и да глуви чују и да неми проговоре!«

*7:10 Ко прокуне ... погуби 2. Мојс 21,17; 3. Мојс 20,9

†7:16 У неким рукописима стоји: ¹⁶ Ко има уши да чује, нека чује.

‡7:22 завист Дословно: зло/рђаво око.

¶7:24 тирски У многим раним рукописима стоји: тирски и сидонски.

Исус храни четири хиљаде људи*(Мт 15,32-39)*

8 У то време се опет окупи силан народ. Пошто нису имали шта да једу, Исус позва к себи своје ученике, па им рече: ²»Жао ми је народа, јер су већ три дана са мном, а немају шта да једу. ³Ако их пошаљем кући гладне, малаксаће на путу. А неки од њих су дошли из далека.«

⁴Његови ученици му одговорише: »Откуд би неко у овој пустоши могао да их нахрани хлебом?«

⁵»Колико хлебова имате?« упита их Исус.

А они рекоше: »Седам.«

⁶Тада он нареди да народ поседа по земљи, узео оних седам хлебова, захвали Богу, изломи их, па даде својим ученицима да их ставе пред народ, и они их ставише. ⁷А имали су и неколико рибица. Он их благослови, па рече да и њих ставе пред народ. ⁸И људи су јели и најели се. Преосталих комадића накупише седам кошара. ⁹А тамо је било око четири хиљаде људи. Исус их отпусти ¹⁰и одмах са ученицима уђе у чамац, па оде у далманутску област.

Фарисеји траже знак*(Мт 16,1-4)*

¹¹Тада дођоше фарисеји, па почеше да расправљају с њим. Да би га искушали, затражише од њега знак са неба.

¹²А он дубоко уздахну, па рече: »Зашто овај нараштај тражи знак? Истину вам кажем: никакав знак неће бити дат овом нараштају.«

¹³Онда их остави, опет уђе у чамац и пређе на другу обалу.

Фарисејски и Иродов квасац*(Мт 16,5-12)*

¹⁴Ученици су заборавили да понесу хлеба, па су са собом у чамцу имали само једну векну.

¹⁵»Пазите«, опомену их Исус. »Чувајте се фарисејског квасца и Иродовог квасца.«

¹⁶А они су међу собом расправљали: »Немамо хлеба!«

¹⁷Знајући то, Исус их упита: »Зашто расправљате о томе да немате хлеба? Зар још не схватате и не разумете? Зар вам је срце окорело? ¹⁸Очи имате, а не видите. Уши имате, а не чујете. И не сећате се. ¹⁹Када сам изломио пет хлебова за пет хиљада људи, колико сте корпи пуних комадића накупили?«

»Дванаест«, рекоше они.

²⁰»А када сам изломио седам хлебова за четири хиљаде људи, колико сте кошара пуних комадића накупили?«

»Седам«, одговорише.

²¹А он их упита: »Зар још не разумете?«

Излечење слепога у Витсаиди

²²Када су стигли у Витсаиду, Исусу доведоше једног слепог човека, па га замолише да га дотакне. ²³Он узео слепога за руку и изведе га из села. Онда му пљуну у очи и на њега положи руке.

»Видиш ли нешто?« упита га.

²⁴А човек погледа, па рече: »Видим људе. Личе на дрвене које хода.«

²⁵Исус му опет положи руке на очи, и он прогледа, вид му се поврати и све је јасно видео.

²⁶Тада га Исус посла његовој кући, рекавши: »Не улази у село.«

Исус је Христос

(Мт 16,13-20; Лк 9,18-21)

²⁷ Потом Исус и његови ученици одоше у села око Кесарије Филипове.

Док су још били на путу, он упита своје ученике: »Шта кажу људи, ко сам ја?«

²⁸ »Јован Крститељ«, одговорише му. »Други, да си Илија, а трећи, да си један од пророка.«

²⁹ »А ви«, упита их, »шта ви кажете, ко сам ја?«

Тада Петар рече: »Ти си Христос!«

³⁰ А он их строго опомену да ником о њему не говоре.

Исус предказује своју смрт и васкрсење

(Мт 16,21-28; Лк 9,22-27)

³¹ Онда поче да их учи да Син човечији треба много да препати, да га одбаце старешине, првосвештеници и учитељи закона, да буде убијен и да после три дана васкрсне. ³² Отворено им је о томе говорио, па га Петар повуче на страну и поче да га прекорева.

³³ А Исус се окрену, погледа ученике, па изгрди Петра и рече: »Бежи ми с очију, Сатано, јер не мислиш на Божије, него на људско.«

³⁴ Потом позва к себи народ заједно са својим ученицима, па им рече: »Ко хоће да иде за мнош, нека се одрекне самога себе, нека узме свој крст и пође за мнош. ³⁵ Јер, ко хоће да спасе свој живот, изгубиће га, а ко изгуби свој живот ради мене и еванђеља, спашће га. ³⁶ Шта вреди човеку да добије цео свет, а свом животу науди?

³⁷ Шта човек може дати у замену за свој живот?

³⁸ »Ко се у овом прељубничком и грешном нараштају постиди мене и мојих речи, и њега ће се постидети

Син човечији када дође у слави свога Оца са светим анђелима.

9 »Истину вам кажем«, рече им, »неки који овде стоје неће окусити смрти док не виде како Божије царство долази у сили.«

Преображење

(Мт 17,1-13; Лк 9,28-36)

² Шест дана касније, Исус са собом поведе Петра, Јакова и Јована, Доведо их на једну високу гору, где су били сасвим сами, и пред њима се преобрази. ³ Одећа му постаде сјајна и блиставо бела – таква да је ниједан белилац на земљи не би могао тако избелити. ⁴ Тада се пред њима појавише Илија и Мојсије и почеше да разговарају са Исусом.

⁵ Петар рече Исусу: »Раби, добро је што смо овде. Подићи ћемо три сенице: теби једну, Мојсију једну и Илији једну.«

⁶ Није, наиме, знао шта друго да каже пошто их је обузео страх.

⁷ Тада се појави облак и засени их, а из облака се зачу глас: »Ово је мој љубљени Син! Њега слушајте!«

⁸ И одједном, кад се обазреше, поред себе не видеше више никог осим Исуса.

⁹ Док су силазили са горе, Исус им заповеди да ником не причају шта су видели док Син човечији не устане из мртвих. ¹⁰ Они то задржаше за себе, али су међу собом расправљали шта значи »устати из мртвих«.

¹¹ Зато упиташе Исуса: »Зашто учитељи закона говоре да прво треба да дође Илија?«

¹² »Додуше, заиста ће прво доћи Илија и све обновити«, рече им он. »Али, зашто је онда записано за Сина човечијега да ће много да препати и да ће бити одбачен? ¹³ А ја вам кажем: Илија је дошао, а они су с њим

учинили како им се прохтело, као што је за њега и записано.«

Излечење опседнутог дечака

(Мт 17,14-20; Лк 9,37-43а)

¹⁴Када су стигли к осталим ученицима, видеше силан народ око њих и учитеље закона како с њима расправљају. ¹⁵Чим је сав онај народ угледао Исуса, веома се изненадише, па притрчаше да га поздраве.

¹⁶»О чему то расправљате с њима?« упита их он.

¹⁷А један из народа му одговори: »Учитељу, довео сам ти свога сина, који има духа немости. ¹⁸Кад га спопадне, баца га на земљу, уста му се запене, шкргуће зубима и кочи се. Замолио сам твоје ученике да га истерају, али нису могли.«

¹⁹»О, неверни нараштају«, рече им Исус, »докле ћу још морати да будем с вама? Докле ћу још морати да вас подносим? Доведите ми га.«

²⁰И они му га доведоше.

Када је дух угледао Исуса, одмах протресе дечака, који паде на земљу и поче да се ваља на све стране, а на уста му удари пена.

²¹»Колико дуго је већ овакав?« упита Исус његовог оца.

А овај рече: »Још од малих ногу. ²²И често га баца чак и у ватру и у воду да га убије. Него, ако можеш нешто да учиниш, смилуј нам се и помози нам.«

²³»Ако можеш?« рече Исус. »Све је могуће ономе ко верује.«

²⁴А дечаков отац одмах повика: »Верујем! Помози мојој невери!«

²⁵Када је Исус видео да све више народа притрчава к њима, запрети нечистом духу рекавши му: »Душе немости и глувоће, заповедам ти:

изађи из њега и никад више у њега не улази!«

²⁶И дух повика, жестоко протресе дечака и изађе. А дечак остаде као мртав, па многи рекоше да је умро.

²⁷Али Исус га узе за руку и подиже га, и он устаде.

²⁸Када је ушао у кућу, његови ученици га насамо упиташе: »Зашто ми нисмо могли да га истерамо?«

²⁹А Исус им одговори: »Ова врста само молитвом* може да се истера.«

Исус други пут предсказује своју смрт и васкрсење

(Мт 17,22-23; Лк 9,43б-45)

³⁰Када су отишли оданде, пролазили су кроз Галилеју. А Исус није желео да то неко дозна ³¹пошто је учио своје ученике.

»Сина човечијега ће предати људима у руке и они ће га убити«, говорио им је. »А кад га убију, он ће после три дана васкрснути.«

³²Али они нису разумели о чему говори, а плашили су се да га питају.

Ко је највећи?

(Мт 18,1-5; Лк 9,46-48)

³³Када су стигли у Кафарнаум и када је ушао у кућу, Исус их упита: »О чему сте оно путем расправљали?«

³⁴А они су ћутали, јер су путем један с другим расправљали о томе ко је највећи.

³⁵Тада Исус седе, позва к себи Дванаесторицу, па им рече: »Ко хоће да буде први, нека буде међу свима последњи и свима служитељ.«

³⁶Онда узе једно дете, постави га међу њих, загрли га, па им рече: ³⁷»Ко год прими једно овакво дете у моје име, мене прима. А ко прима мене,

* 9:29 *молитвом* У неким рукописима стоји: молитвом и постом.

не прима мене, него Онога који ме је послао.«

Ко није против нас, тај је за нас

(Лк 9,49-50)

³⁸»Учитељу«, рече му Јован, »видели смо једнога како у твоје име истерује демоне. Забрали смо му, јер није један од нас.«

³⁹»Не браните му«, рече Исус, »јер нико ко у моје име учини чудо не може одмах рђаво да говори о мени. ⁴⁰Ко није против нас, тај је за нас. ⁴¹Ко вам пружи чашу воде зато што сте Христови, истину вам кажем: неће изгубити своју награду.«

Саблазни

(Мт 18,6-9; Лк 17,1-2)

⁴²»Ко саблазни једнога од ових малених који у мене верују, боље би му било да му око врата обесе млински камен и да га баце у море. ⁴³Ако те твоја рука саблажњава, одсеци је. Боље ти је да у живот уђеш кљаст него да имаш обе руке, а одеш у пакао, у неугасиви огањ. ⁴⁴⁴⁵Ако те твоја нога саблажњава, одсеци је. Боље ти је да у живот уђеш хром него да имаш обе ноге, а будеш бачен у пакао. ⁴⁶⁴⁷Ако те твоје око наводи на грех, ископај га. Боље ти је да у Божије царство уђеш са једним оком него да имаш оба ока, а будеш бачен у пакао, ⁴⁸где њихов црв не умире и огањ се не гаси'.[‡] ⁴⁹Јер, свако ће бити посољен огњем.

⁵⁰»Со је добра. Али, ако со постане неслана, чиме ћете је зачинити? Имајте соли у себи и будите у миру један с другим.«

Развод

(Мт 19,1-12)

10 Исус потом крену оданде, па оде у јудејске крајеве и преко реке Јордан. И опет му дође народ, а он их је, по свом обичају, учио.

²Приђоше и неки фарисеји с намером да га искушају, па га упиташе: »Да ли човек сме да се разведе од своје жене?«

³А он им рече: »Шта вам је Мојсије заповедио?«

⁴»Мојсије је дозволио човеку да напише потврду о разводу и да се разведе«, одговорише они.

⁵»Мојсије је ту заповест написао због окоролести вашег срца«, рече им Исус. ⁶»Али, у почетку стварања Бог их створи мушко и женско'. ⁷Зато ће човек оставити свога оца и мајку и сјединити се са својом женом[§], ⁸и двоје ће бити једно тело.*** Тако више нису двоје, него једно тело. ⁹Нека, дакле, човек не раставља оно што је Бог сјединио.«

¹⁰Када су опет били у кући, ученици га упиташе о овоме, ¹¹а Исус им рече: »Ко се разведе од своје жене и ожени се другом, чини према њој прељубу. ¹²А и она, ако се разведе од свога мужа и уда за другога, чини прељубу.«

*9:44 У неким рукописима стоји: огањ, ⁴⁴где њихов црв не умире и огањ се не гаси'.

†9:46 У неким рукописима стоји: пакао, ⁴⁶где њихов црв не умире и огањ се не гаси'.

‡9:48 Ис 66,24

¶10:6 1. Мојс 1,27

§10:7 и сјединити ... женом У неким раним рукописима не стоји: и сјединити се са својом женом.

**10:8 1. Мојс 2,24

Исус и деца

(Мт 19,13-15; Лк 18,15-17)

¹³ Људи су му доносили децу да их дотакне, а ученици су их грдили.

¹⁴ Када је Исус то видео, наљути се, па им рече: »Пустите децу да ми приђу. Не спречавајте их, јер таквима припада Божије царство. ¹⁵ Истину вам кажем: ко Божије царство не прихвати попут малог детета, неће у њега ући.«

¹⁶ Онда загрли децу и благослови их, полажући на њих руке.

Богаташ

(Мт 19,16-30; Лк 18,18-30)

¹⁷ Када је Исус изашао на пут, притрча му један човек, паде пред њим на колена, па га упита: »Добри учитељу, шта треба да учиним да наследим вечни живот?«

¹⁸ »Зашто ме зовеш добрим?« упита га Исус. »Нико није добар осим једнога – Бога. ¹⁹ Заповести знаш: Не убиј, Не учини прељубу, Не укради, Не сведочи лажно, Не превари, Поштуј свога оца и мајку.«*

²⁰ »Учитељу«, рече човек, »свега тога сам се држао од свога детињства.«

²¹ Исус га погледа и заволе, па му рече: »Једно ти недостаје: иди и продај све што имаш, па подели сиромасима, и имаћеш благо на небу. Тада хајде за мном.«

²² А човек се на те речи смркну, па оде жалостан, јер је имао велико богатство.

²³ Исус погледа унаоколо, па рече ученицима: »Како је тешко имућнима да уђу у Божије царство.«

²⁴ А ученици се зачудише његовим речима.

Стога им он опет рече: »Пријатељи†, како је тешко‡ ући у Божије царство. ²⁵ Лакше је камили да прође кроз иглене уши него богаташу да уђе у Божије царство.«

²⁶ А ученици се још више зачудише, па почеше међу собом да говоре: »Па ко онда може да се спасе?«

²⁷ Исус их погледа, па рече: »Људима је то немогуће, али Богу није, јер Богу је све могуће.«

²⁸ »Ево«, поче Петар да му говори, »ми смо све оставили и пошли за тобом.«

²⁹ »Истину вам кажем«, рече Исус, »нема ниједнога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или мајку, или оца, или децу, или њиве ради мене и ради еванђеља, ³⁰ а да сад, у овом времену, неће добити стотруко: куће, и браћу, и сестре, и мајке, и децу и њиве – уз прогоне – а у будућем свету, вечни живот. ³¹ Али, многи први, биће последњи, а последњи – први.«

Исус трећи пут предсказује своју смрт и васкрсење

(Мт 20,17-19; Лк 18,31-34)

³² Када су кренули путем који води у Јерусалим, а Исус ишао испред њих, ученици се зачудише, а оне који су ишли за њима обузе страх.

Тада Исус опет одведе Дванаесторицу на страну, па поче да им говори о томе шта ће му

*10:19 2. Мојс 20,12-16; 5. Мојс 5,16-20

†10:24 Пријатељи Дословно: Дечице.

‡10:24 како је тешко У неким рукописима стоји: како је тешко онима који се уздају у богатство.

се догодити: ³³»Ево, кренули смо у Јерусалим, где ће Син човечији бити предат првосвештеницима и учитељима закона, и они ће га осудити на смрт. Онда ће га предати незнабошцима ³⁴и они ће му се ругати, пљувати га, избичевати и убити, а он ће после три дана васкрснути.«

Захтев Зеведејевих синова

(Мт 20,20-28)

³⁵Тада му приђоше Јаков и Јован, Зеведејеви синови.

»Учитељу«, рекоше, »хоћемо да учиниш за нас оно што ћемо те замолити.«

³⁶А он их упита: »Шта хоћете да учиним за вас?«

³⁷»Дај да један од нас у твојој слави седи теби здесна, а други слева«, одговорише они.

³⁸»Не знате шта тражите«, рече им Исус. »Можете ли да пијете из чаше из које ја пијем или да се крстите крштењем којим се ја крштавам?«

³⁹А они рекоше: »Можемо.«

Исус онда рече: »Пићете из чаше из које ја пијем и бићете крштени крштењем којим се ја крштавам. ⁴⁰Али није моје да одређујем ко ће седети са моје десне или леве стране. Та места припадају онима за које су припремљена.«

⁴¹Када су то чула остала десеторица, почеше да се љуте на Јакова и Јована.

⁴²Тада их Исус позва к себи, па им рече: »Знате да они који се сматрају владарима народâ, господаре њима, а великаши их држе под влашћу. ⁴³Али, нека међу вама не буде тако. Него, ко хоће да буде велик међу вама, нека вам буде служитељ, ⁴⁴и ко хоће да буде први међу вама, нека свима буде слуга. ⁴⁵Јер, ни Син човечији није

дошао да му служе, него да служи и да свој живот дâ као откупнину за многе.«

Излечење слепог Вартимеја

(Мт 20,29-34; Лк 18,35-43)

⁴⁶Потом стигоше у Јерихон. Док је Исус са својим ученицима и силним народом излазио из Јерихона, поред пута је седео слепи просјак Вартимеј – то јест син Тимејев. ⁴⁷Када је чуо да то пролази Исус Назарећанин, повика: »Исусе, Сине Давидов, смилуј ми се!«

⁴⁸Многи га опоменуше да ућути, али он је још више викао: »Сине Давидов, смилуј ми се!«

⁴⁹Исус се заустави и рече: »Позовите га.«

И они позваше слепога рекавши му: »Само храбро! Устани, зове те.«

⁵⁰А он збаци свој огртач, скочи на ноге и приђе Исусу.

⁵¹»Шта хоћеш да учиним за тебе?« упита га Исус.

»Рабуни«, одговори слепи, »да прогледам.«

⁵²А Исус му рече: »Иди. Твоја вера те је излечила.«

И човек одмах прогледа и пође путем за Исусом.

Исус улази у Јерусалим

(Мт 21,1-11; Лк 19,28-40; Јн 12,12-19)

11 Када су се приближили Јерусалиму и стигли до Витфаге и Витаније код Маслинске горе, Исус посла двојицу својих ученика ²рекавши им: »Идите у село пред вама и чим уђете у њега, наћи ћете привезано магаре на коме још нико није јахао. Одвезите га и доведите. ³А ако вас неко упита: „Зашто то радите?“, реците му: „Потребно је Господу, али он ће га одмах вратити овамо.“«

⁴И они одоше и нађоше магаре привезано за капију, напољу на улици, па га одвезаше.

⁵А неки од оних који су тамо стајали упиташе их: »Шта то радите? Зашто одвезујете то магаре?«

⁶Они им одговорише као што им је Исус рекао и ови их пустише. ⁷Онда магаре доведоше Исусу, на њега ставише своје огртаче, а Исус га узјаха.

⁸Многи по путу простреше своје огртаче, а други гране које су насекли по пољима. ⁹Они који су ишли испред њега и они коју су ишли иза њега, викали су:

»Хосана!

„Благословен онај који долази у име Господа!“^{*}

¹⁰»Благословено царство нашег оца Давида, које долази!

Хосана на висини!«

¹¹Исус уђе у Јерусалим, па оде у Храм и све разгледа. Али, пошто је већ било касно, крену са Дванаесторицом у Витанију.

Исус проклиње смокву

(Мт 21,18-19)

¹²Сутрадан, када су одлазили из Витаније, Исус огладне. ¹³У даљини угледа олисталу смокву, па се упути према њој да нађе неки плод. Али, када је дошао до ње, не нађе ништа осим лишћа, јер није било време смоквама.

¹⁴Тада рече смокви: »Не јео нико твоје плодове више никад!«

А то су чули и његови ученици.

Исус у Храму

(Мт 21,12-17; Лк 19,45-48; Јн 2,13-22)

¹⁵Када су стигли у Јерусалим, Исус уђе у Храм и поче да истерује све који су тамо куповали и продавали и испреврта столове мењачима новца, а продавцима голубова клупе. ¹⁶И ником није допуштао да кроз Храм пронесе било какву посуду.

¹⁷Онда поче да их учи, говорећи им: »Зар није записано: „Мој дом ће се звати дом молитве за све народе“? А ви сте од њега направили јазбину разбојничку“[‡].«

¹⁸Чули су то и првосвештеници и учитељи закона, па почеше да траже начин да га убију, јер су га се бојали пошто се сав народ дивио његовом учењу.

¹⁹Када је пало вече, Исус и његови ученици изађоше из града.

Имајте вере

(Мт 21,20-22)

²⁰А ујутро, док су пролазили, видеше да се она смоква из корена осушила.

²¹Петар се сети, па рече Исусу: »Раби, погледај! Осушила се она смоква коју си проклео!«

²²»Имајте вере у Бога“[¶], рече им Исус. ²³»Истину вам кажем: ко год рекне овој гори: „Иди и баци се у море!“ – а не посумња у свом срцу, него верује да ће бити то што говори – биће му. ²⁴Зато вам кажем: све за шта се молите и што замолите, верујте да сте већ добили, и биће вам. ²⁵И док стојите и молите се, опраштајте

*11:9 Пс 118,25-26

†11:17 *Мој дом ... народе* Ис 56,7

‡11:17 *јазбину разбојничку* Јер 7,11

¶11:22 *Имајте вере у Бога* У неким раним рукописима стоји: Ако имате вере у Бога.

ако имате нешто против неког, да и вама ваш небески Отац опрости ваше грешке.«^{26*}

Одакле Исусу власт?

(Мт 21,23-27; Лк 20,1-8)

²⁷ И опет дођоше у Јерусалим.

Док је Исус ходао по Храму, приђоше му првосвештеници, учитељи закона и старешине,²⁸ па га упиташе: »Којом влашћу ово чиниш и ко ти је дао власт да ово чиниш?«

²⁹ »И ја ћу вас нешто упитати«, рече им Исус, »па ако ми одговорите, рећи ћу вам којом влашћу ово чиним.³⁰ Да ли је Јованово крштење било са неба или од људи? Одговорите ми.«

³¹ А они почеше о томе да расправљају међу собом, говорећи: »Ако кажемо: ‚Са неба‘, он ће рећи: ‚Зашто му онда нисте веровали?‘³² А да кажемо: ‚Од људи...?‘« Плашили су се народа, јер су сви сматрали да је Јован заиста пророк.

³³ Зато одговорише Исусу: »Не знамо.«

Тада им Исус рече: »Онда ни ја нећу рећи вама којом влашћу ово чиним.«

Прича о виноградарима

(Мт 21,33-46; Лк 20,9-19)

12 Потом Исус поче да им говори у причама: »Један човек засадио виноград, оградио га плотом, ископао муљачу и сазидео стражарску кулу, па га изнајмио неким виноградарима и отпутовао.² Кад је дошло време бербе, посла он виноградарима слугу да од њих узме део виноградских плодова.³ Али виноградарима зграбише слугу,

па га претукоше и отераше празних руку.⁴ Он им онда посла другог слугу. Њега виноградарима изудараше по глави и извргоше руглу.⁵ Он посла и трећег слугу – њега убише. И посла још многе, а виноградарима једне претукоше, а друге убише.

⁶ »Имао је још само једнога – свог вољеног сина. На крају посла и њега, говорећи себи: ‚Мог сина ће поштовати.‘

⁷ »Али виноградарима рекоше један другом: ‚Ово је наследник. Хајде да га убијемо, па ће наследство бити наше.‘⁸ И зграбише га, па га убише и избацише из винограда.

⁹ »Шта ће, дакле, учинити власник винограда? Доћи ће и побити виноградаре, а виноград ће дати другима.

¹⁰ »Зар нисте ово читали у Писму: ‚Камен који градитељи одбацише постаде камен угаони.

¹¹ Господ то учини и то је дивно у нашим очима?«[†]

¹² А они су тражили начин да га ухвате, јер су знали да је ову причу испричао против њих. Али бојали су се народа, па га оставише и одоше.

Плаћање пореза цару

(Мт 22,15-22; Лк 20,20-26)

¹³ Онда му послаше неке фарисеје и иродовце да га ухвате у речи.

¹⁴ »Учитељу«, рекоше му ови кад су дошли, »знамо да си истинољубив и да се ни на кога не обазиреш, јер не гледаш ко је ко, већ у складу са истином учиш народ Божијем путу. Да ли је право да се цару даје порез или није? Да ли да га дамо или не?«

*11:26 У неким рукописима стоји: ²⁶ Али, ако ви не опростите, ни вама ваш Отац, који је на небу, неће опростити ваше грешке.

†12:11 Пс 118,22-23

¹⁵ Али Исус је знао да су лицемерни, па им рече: »Зашто ме искушавате? Донесите ми динар да га погледам.«

¹⁶ Они донеше, а он их упита: »Чији је ово лик и натпис?«

»Царев«, рекоше му они.

¹⁷ Тада им Исус рече: »Дајте цару царево, а Богу Божије.«

И они му се задивише.

Васкрсење мртвих

(Мт 22,23-33; Лк 20,27-40)

¹⁸ Онда дођоше к њему и садукеји, који кажу да нема васкрсења, па га упиташе: ¹⁹»Учитељу, Мојсије нам је написао да ако неком умре брат и остави жену, али не остави деце, његов брат треба да се ожени том женом и подигне потомство своје брату.

²⁰»Била су седморица браће. Први се оженио и умро, али није оставио потомство. ²¹Његову удовицу је узео други брат, па је и он умро без потомства. Исто се десило и са трећим. ²²И ниједан од седморице није оставио потомство. На крају је умрла и жена. ²³О васкрсењу – када васкрсну – чија ће она бити, пошто је свој седморици била жена?«

²⁴»У заблуди сте«, рече им Исус, »зато што не знате ни Писма ни Божију силу. ²⁵Јер, када људи устану из мртвих, неће се ни женити ни удавати, него ће бити као анђели на небу. ²⁶А о мртвима, да васкрсавају – зар нисте у Мојсијевој књизи читали оно о грму, када је Бог рекао Мојсију: „Ја сам Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Јаковљев.“ ²⁷Он није Бог мртвих, него живих. У великој сте заблуди.«

Највећа заповест

(Мт 22,34-40; Лк 10,25-28)

²⁸ Тада приђе један учитељ закона, који их је чуо како расправљају. Видевши да им је Исус добро одговорио, упита га: »Која је најважнија од свих заповести?«

²⁹»Ова је најважнија«, одговори Исус, »,Чуј, Израеле! Господ, наш Бог, Господ је један! ³⁰Воли Господа, свога Бога, свим својим срцем, свом својом душом, свим својим умом и свом својом снагом.«[†] ³¹А друга је: „Воли свога ближњега као самога себе.“[‡] Нема већих заповести од ових.«

³²»Лепо речено, учитељу«, рече му учитељ закона. »У праву си кад кажеш да је Бог само један и да нема другог осим њега. ³³Волети га свим својим срцем, свим својим умом и свом својом снагом, и волети ближњега као самога себе важније је од свих паљеница и кланих жртава.«

³⁴Видевши да је човек разумно одговорио, Исус му рече: »Ниси далеко од Божијег царства.«

И нико се више није усудио да га нешто пита.

Чији је Христос син?

(Мт 22,41-46; Лк 20,41-44)

³⁵ Док је учио народ у Храму, Исус упита: »Зашто учитељи закона говоре да је Христос Давидов син? ³⁶Сам Давид рече у Светом Духу:

„Рече Господ моме Господу:

седи ми здесна

док твоје непријатеље

не положим под твоје ноге.«[¶]

*12:26 2. Мојс 3,6

†12:30 5. Мојс 6,4-5

‡12:31 3. Мојс 19,18

¶12:36 Пс 110,1

³⁷ Дакле, сâм Давид га зове Господом. Како он онда може да му буде син?« А силан народ га је са уживањем слушао.

Упозорење против учитеља закона

(Мт 23,1-36; Лк 20,45-47)

³⁸ Учећи их, Исус рече: »Чувајте се учитеља закона. Они воле да иду у дугим огртачима, да их поздрављају на трговима, ³⁹ прва седишта у синагогама и почасна места на гозбама. ⁴⁰ Они прождиру удовичке куће и размеђу се дугим молитвама. Такви ће бити најстроже кажњени.«

Удовичин прилог

(Лк 21,1-4)

⁴¹ Исус седе преко пута храмске ризнице и поче да посматра људе како у њу стављају новац. А многи богаташи су стављали много. ⁴² Дође и једна сиромашна удовица и стави два лептона*, то јест један кодрант.

⁴³ Тада Исус позва к себи своје ученике, па им рече: »Истину вам кажем: ова сиромашна удовица је ставила више од свих који су стављали у ризницу. ⁴⁴ Јер, сви су они ставили од свога вишка, а она је од своје сиротиње ставила све – све што је имала за живот.«

Исус предсказује уништење Храма

(Мт 24,1-2; Лк 21,5-6)

13 Када је Исус излазио из Храма, један од његових ученика му рече: »Учитељу, види! Какво камење и какво здање!«

² А Исус му рече: »Гледаш ово велико здање? Неће овде остати ни камен на камену који неће бити разваљен.«

Почетак невоља

(Мт 24,3-14; Лк 21,7-19)

³ Док је седео на Маслинској гори, преко пута Храма, Петар, Јаков, Јован и Андреја га упиташе насамо: ⁴ »Реци нам, када ће то бити и који ће бити знак да ће се све то испунити?«

⁵ »Пазите да вас нико не заведе«, поче Исус да им говори. ⁶ »Многи ће доћи у моје име и говорити: „Ја сам“ и многе ће завести. ⁷ Када чујете за ратове и гласине о ратовима, не узнемиравајте се, јер то мора да се догоди, али то још није крај. ⁸ Народ ће се дићи против народа и царство против царства. И биће земљотреса на разним местима, и биће глади. То је само почетак порођајних мука.

⁹ »Чувајте се! Предаваће вас судовима и батинати вас по синагогама. Због мене ће вас изводити пред намеснике и царе – за сведочанство њима. ¹⁰ Еванђеље прво мора да се проповеда свим народима. ¹¹ А када вас буду водили да вас предају, немојте унапред да се бринете шта ћете рећи, него говорите оно што вам тога часа буде дато. Јер, нећете говорити ви, већ Свети Дух.

¹² »Брат ће брата предавати да га убију, а отац дете. Деца ће се дизати против родитеља и убијати их. ¹³ И сви ће вас мрзети због мога имена. Али, ко истраје до краја, биће спасен.«

Велика невоља

(Мт 24,15-28; Лк 21,20-24)

¹⁴ »А када видите да „грозота пустошења“† стоји тамо где јој није место« – ко ово чита, нека схвати – »нека тада они који буду у Јудеји беже у брда. ¹⁵ Ко се затекне на

* 12:42 *два лептона* Лептон је био новчић најмање вредности.

† 13:14 Дан 9,27; 11,31; 12,11

крову, нека не силази и не улази у кућу да нешто узме,¹⁶ и ко се затекне у пољу, нека се не враћа да узме огрчач.¹⁷ Тешко трудницама и дојиљама тих дана!¹⁸ Молите се да то не буде у зиму,¹⁹ јер ће тих дана настати невоља какве није било од почетка, када је Бог створио свет, до сада, нити ће је бити.²⁰ И да Господ није скратио те дане, нико се не би спасао. Али скратио их је ради изабраних, ради оних које је изабрао.

²¹»Ако вам тада неко каже: „Ево Христа овде!“ или: „Ено га онде!“, не верујте.²² Јер, појавиће се лажни христоси и лажни пророци и чинити знамења и чуда да би, ако могу, завели изабране.²³ Чувајте се, дакле. Све сам вам унапред рекао.«

Долазак Сина човечијега

(Мт 24,29-35; Лк 21,25-33)

²⁴»А тих дана – после ове невоље – ,сунце ће потамнети и месец више неће сјати,²⁵ падаће звезде са неба и небеске силе биће уздрмане*.

²⁶»Тада ће људи видети Сина човечијега како у облацима долази са великом силом и славом.²⁷ Он ће тада послати анђеле и скупити своје изабране са све четири стране света[†], од краја земље до краја неба.

²⁸»А од смокве научите ово[‡]: чим јој гране омекшају и олистају, знате да је лето близу.²⁹ Тако, када видите да се све ово догађа, знајте да је близу, пред вратима.³⁰ Истину вам кажем: овај нараштај неће проћи док се све ово не догоди.³¹ Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.«

Не зна се ни дан ни час

(Мт 24,36-44)

³²»А о том дану или о том часу не зна нико – ни анђели на небу ни Син, него само Отац.³³ Будно пазите[‡], јер не знате када ће то време доћи.³⁴ То је као када човек одлази на пут: остави кућу, овласти слуге и сваком одреди његов посао, а вратару нареди да бди.³⁵ Бдите, дакле, јер не знате када ће господар куће доћи – да ли увече, или у поноћ, или кад се петлови огласе, или изјутра –³⁶ да вас, ако изненада дође, не затекне на спавању.

³⁷»А то што вама кажем, свима кажем: бдите.«

Завера против Исуса

(Мт 26,1-5; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

14 Била су два дана до Пасхе и Празника бесквасног хлеба. Првосвештеници и учитељи закона тражили су начин да Исуса на превару ухвате и убију.²»Али не за време празника«, говорили су, »да се народ не побуни.«

Помазање у Витанији

(Мт 26,6-13; Јн 12,1-8)

³А Исус је био у Витанији, у кући Симона Губавца. Док је лежао за трпезом, дође једна жена са посудом од алабастера пуном скупоцене мирисне помасти од чистог нарда, па разби посуду и изли помаст на његову главу.

⁴А неки почеше да негодују, говорећи један другом: »Чему то расипање помасти? ⁵Та помаст је могла да се прода за више од

*13:25 Ис 13,10; 34,4

†13:27 *са све ... света* Дословно: од четири ветра.

‡13:28 *научите ово* Дословно: научите ову причу.

†13:33 *пазите* У неким рукописима стоји: пазите и молите се.

триста динара*, па да се то подели сиромасима.«

И строго је изгрдише.

⁶»Пустите је«, рече Исус. »Зашто је гњавите? Учинила ми је нешто лепо. ⁷Јер, сиромаше ћете увек имати са собом и моћи ћете да им помогнете кад год хоћете, али мене нећете увек имати. ⁸Она је учинила што је могла: унапред ми је помазала тело за сахрану. ⁹Истину вам кажем: где год се, у целом свету, буде проповедало еванђеље говориће се и о овоме што је она учинила, у спомен на њу.«

Јуда се договара да изда Исуса

(Мт 26,14-16; Лк 22,3-6)

¹⁰Тада Јуда Искариотски, један од Дванаесторице, оде првосвештеницима да им изда Исуса. ¹¹А они, када су то чули, обрадоваше се и обећаше да ће му дати новца, па он поче да тражи повољну прилику да га изда.

Исус једе пасхалну вечеру с ученицима

(Мт 26,17-25; Лк 22,7-14, 21-23; Јн 13,21-30)

¹²Првог дана Празника бесквасног хлеба, када се жртвује пасхално јагње, ученици упиташе Исуса: »Где хоћеш да одемо и да ти спремимо да једеш пасхалну вечеру?«

¹³Он тада посла двојицу својих ученика рекавши им: »Идите у град и тамо ће вас срести човек који носи крчаг воде. Идите за њим, ¹⁴па где уђе, тамо реците домаћину: „Учитељ пита: »Где ми је гостинска соба у којој ћу јести пасхалну вечеру са својим ученицима?«« ¹⁵И он ће вам показати велику, намештену и спремљену собу на спрату. Тамо нам спремите.«

¹⁶И ученици изађоше и одоше у град и нађоше све онако како им је Исус и рекао, па спремише пасхалну вечеру.

¹⁷Када је пало вече, Исус оде онамо са Дванаесторицом.

¹⁸»Истину вам кажем«, рече он док су лежали за трпезом и јели, »један од вас ће ме издати, један који са мном једе.«

¹⁹Они се ражалостише, па почеше један за другим да га питају: »Да нећу ја?«

²⁰»Један од Дванаесторице«, рече им он, »који са мном умаче у зделу. ²¹Син човечији ће, додуше, отићи као што је за њега написано, али тешко оном човеку који изда Сина човечијега: боље би му било да се није ни родио.«

Господња вечера

(Мт 26,26-30; Лк 22,15-20;
1. Кор 11,23-25)

²²Док су јели, Исус узе хлеб, благослови га и изломи, па им га даде, говорећи: »Узмите – ово је моје тело.«

²³Онда узе чашу, захвали Богу и даде им је, па су сви из ње пили.

²⁴»Ово је моја крв«, рече им, »крв савеза, која се пролива за многе. ²⁵Истину вам кажем: више нећу пити од лозиног рода до онога дана када ћу га, новог, пити у Божијем царству.«

²⁶Затим отпеваше хвалоспев, па одоше на Маслинску гору.

Исус предсказује да ће га се Петар одрећи

(Мт 26,31-35; Лк 22,31-34; Јн 13,36-38)

²⁷»Сви ћете се саблазнити«, рече им Исус. »Јер, записано је:

* 14:5 **триста динара** Један динар је имао вредност једне наднице.

,Ударићу пастира,

и овце ће се раштркати.«^{*}

²⁸ Али, после свог васкрсења, отићи ћу пред вама у Галилеју.«

²⁹ А Петар му рече: »Ако се сви и саблазне, ја нећу!«

³⁰ »Истину ти кажем«, рече му Исус, »данас, још ове ноћи, пре него што се петао два пута[†] огласи, ти ћеш ме се три пута одрећи.«

³¹ Али Петар је још упорније говорио: »Ако треба и да умрем с тобом, нећу те се одрећи.«

А тако рекоше и сви остали.

Исус се моли у Гетсиманији

(*Мт 26,36-46; Лк 22,39-46*)

³² Тада одоше на место које се зове Гетсиманија.

»Седите овде док се ја помолим«, рече Исус својим ученицима, ³³ па са собом поведе Петра, Јакова и Јована.

Обузеше га велик страх и тескоба, ³⁴ па им рече: »Душа ми је насмрт жалосна. Останите овде и бдите.«

³⁵ Потом оде мало даље, паде ничице, молећи се да га, ако је могуће, тај час мимоиђе.

³⁶ »Аба[‡], Оче«, говорио је, »ти све можеш. Отклони ову чашу од мене. Али, нека не буде моја воља, него твоја.«

³⁷ Потом се врати и нађе их како спавају.

»Симоне«, рече Петру, »зар спаваш? Зар ниси могао ни један сат да пробдиш? ³⁸ Бдите и молите се, да не паднете у искушење. Дух је, додуше, вољан, али је тело слабо.«

³⁹ Онда опет оде и помоли се, изговоривши исте речи. ⁴⁰ Када се

опет вратио, нађе их како спавају. Очи су им се склапале, па нису знали шта да му одговоре.

⁴¹ Када се трећи пут вратио, рече им: »Зар још спавате и одмарате се? Доста је било! Дошао је час! Ево, Сина човечијега предају грешницима у руке. ⁴² Устајте! Хајдемо! Ево мој издајник долази.«

Исус издан и ухваћен

(*Мт 26,47-56; Лк 22,47-53; Јн 18,3-12*)

⁴³ И док је он још говорио, стиже Јуда, један од Дванаесторице, и с њим, с мачевима и тољагама, светина коју су послали првосвештеници, учитељи закона и старешине. ⁴⁴ А његов издајник је с њима уговорио знак: »Кога пољубим – тај је«, рекао је. »Њега ухватите и одведите под стражом.«

⁴⁵ И чим је дошао, приђе Исусу и рече: »Раби«, и пољуби га.

⁴⁶ Тада људи пограбише Исуса и ухватише га. ⁴⁷ А један од присутних потеже мач, удари првосвештениковог слугу и одсече му ухо.

⁴⁸ Исус им рече: »Изашли сте као неког разбојника да ме ухватите, с мачевима и тољагама. ⁴⁹ Сваког дана сам био с вама и учио народ у Храму, и нисте ме ухватили. Али, Писма треба да се испуне.«

⁵⁰ Тада га сви оставише и побегоше.

⁵¹ А за њим је ишао један младић, огрнут чаршавом преко голог тела. И њега зграбише, ⁵² али он збаци чаршав и побеже го.

* 14:27 Зах 13,7

† 14:30 *два пута* У неким раним рукописима не стоји: два пута.

‡ 14:36 *Аба* »Аба« на арамејском језику значи »очек«.

Исус пред Синедрионом

(Мт 26,57-68; Лк 22,54-56,
63-71; Јн 18,13-14, 19-24)

⁵³ Исуса одведоше првосвештенику, па се окупише сви првосвештеници, старешине и учитељи закона. ⁵⁴ А Петар је на одстојању ишао за Исусом све до првосвештениковог дворишта, па је тамо сео са слугама и грејао се поред ватре.

⁵⁵ Првосвештеници и цео Синедрион тражили су неки доказ против Исуса, да би могли да га погубе, али га не нађоше. ⁵⁶ Многи су, наиме, лажно сведочили против њега, али им се сведочења нису слагала.

⁵⁷ Тада устадоше неки, па лажно посведочише против њега говорећи: ⁵⁸ »Чули смо га како говори: ,Порушићу овај храм саграђен људским рукама, па ћу за три дана подићи други, који неће бити саграђен рукама.«

⁵⁹ Али ни у том сведочењу се не сложише.

⁶⁰ Онда устаде првосвештеник, стаде у средину, па упита Исуса: »Зар нећеш ништа да одговориш? Шта то ови сведоче против тебе?«

⁶¹ Али Исус је ћутао и ништа није одговарао.

Тада га првосвештеник упита: »Јеси ли ти Христос, Син Благословенога?«

⁶² »Ја сам«, одговори Исус. »И видећете Сина човечијега како седи Силноме здесна и долази са небеским облацима.«

⁶³ На то првосвештеник раздера своју кошуљу и рече: »Шта нам још

требају сведоци! ⁶⁴ Чули сте хулу! Шта мислите?«

И они сви пресудише да је заслужио смрт.

⁶⁵ Онда неки почеше да га пљују, да му покривају лице и да га ударају песницама, говорећи му: »Пророкуј!«

Потом га пограбише слуге и ишамараше га.

Петар се одриче Исуса

(Мт 26,69-75; Лк 22,56-62; Јн 18,15-18, 25-27)

⁶⁶ Док је Петар био доле у дворишту, дође једна од првосвештеникових слушкиња.

⁶⁷ Она виде Петра како се греје, па га загледа и рече: »И ти си био с оним Назарећанином, Исусом!«

⁶⁸ Али он то порече говорећи: »Нити знам, нити разумем шта говориш«, па изађе у предње двориште. А петао се огласи.

⁶⁹ Она слушкиња га опет угледа, па поче да говори онима који су тамо стајали: »Овај је један од њих!«

⁷⁰ А Петар то опет порече.

Мало касније, они који су тамо стајали рекоше Петру: »Ти си заиста један од њих, јер си и ти Галилејац!«

⁷¹ А он поче на себе да призива проклетства и да се заклиње: »Не познајем човека о коме говорите!«

⁷² Истог часа петао се огласи други пут* и Петар се сети речи које му је Исус рекао: »Пре него што се петао два пута† огласи, ти ћеш ме се три пута одрећи‡, и бризну у плач.

*14:72 *други пут* У неким раним рукописима не стоји: други пут.

†14:72 *два пута* У неким раним рукописима не стоји: два пута.

‡14:72 Мк 14,30

Исус пред Пилатом

(Мт 27,1-2, 11-14; Лк 23,1-5; Јн 18,28-38)

15 Одмах ујутро, првосвештеници, заједно са старешинама, учитељима закона и целим Синедрионом, донеше одлуку, па Исуса везаше, одведоше и предадоше Пилату.

² »Јеси ли ти цар Јудеја?« упита га Пилат.

»Тако је као што кажеш«, одговори му Исус, ³ а првосвештеници почеше за много тога да га оптужују.

⁴ Онда га Пилат опет упита: »Зар нећеш да одговориш? Видиш ли за шта те све оптужују?«

⁵ Али Исус више ништа не одговори, па се Пилат веома зачуди.

Исус осуђен на смрт

(Мт 27,15-26; Лк 23,13-25; Јн 18,39-19,16)

⁶ А Пилат је у време празника ослобађао затвореника којег би му затражили. ⁷ Тада је у оковима, заједно са побуњеницима који су починили убиство у побуни, био и човек по имену Варава. ⁸ Народ дође, па поче од Пилата да тражи оно што им је он о празнику обично чинио.

⁹ Пилат их упита: »Хоћете ли да вам ослободим цара Јудеја?«

¹⁰ Знао је, наиме, да су Исуса првосвештеници предали из зависти.

¹¹ Али првосвештеници наговорише народ да траже да им радије ослободи Вараву.

¹² Пилат их опет упита: »А шта хоћете да урадим са оним кога зовете цар Јудеја?«

¹³ А они повикаше: »Распни га!«

¹⁴ »Какво је зло учинио?« упита их Пилат.

Али они још гласније повикаше: »Распни га!«

¹⁵ Желећи да угоди народу, Пилат им ослободи Вараву, а Исуса избичева, па га предаде да га распну.

Војници се ругају Исусу

(Мт 27,27-31; Јн 19,2-3)

¹⁶ Тада војници одведоше Исуса у унутрашњост двора, то јест у преторијум, па сазваше целу чету.

¹⁷ Огрнуше га пурпурним плаштом, исплетоше венац од трња и ставише му га на главу, ¹⁸ па почеше да га поздрављају: »Здраво, царе Јудеја!«

¹⁹ Потом су га ударили трском по глави, пљували га и клањали му се падајући на колена. ²⁰ Када су престали да му се ругају, скинуше пурпурни плашт с њега и обукоше га у његову одећу, па га изведоше напоље да га распну.

Распеше

(Мт 27,32-44; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)

²¹ А једног човека, Симона Киринца, Александровог и Руфовог оца, који је онуда пролазио враћајући се са поља, натераше да понесе Исусов крст. ²² Тада Исуса доведоше на место Голготу – што значи »Лобањско место« – ²³ па му дадоше вина помешаног са смирном, али га он не узе. ²⁴ Онда га распеше, па поделише његову одећу, бацајући коцку за њу – ко ће шта да узме. ²⁵ Када су га распели, било је девет сати ујутро*. ²⁶ А на једном натпису била је написана његова кривица: ЦАР ЈУДЕЈА. ²⁷ С њим распеше и два

* 15:25 било је ... ујутро Дословно: био је трећи час.

разбојника – једног с његове десне, а другог с леве стране.^{28*}

²⁹ А пролазници су га вређали. Махали су главама и говорили: »Еј, ти који рушиш Храм и градиш га за три дана,³⁰ спаси самога себе! Сиђи са крста!«

³¹ Слично су му се ругали и првосвештеници и, заједно с учитељима закона, један другом говорили: »Друге је спасао, а себе не може да спасе!³² Па нека сада Христос, цар Израела, сиђе са крста – да видимо, па да поверујемо.«

А вређали су га и они који су с њим били распети.

Исусова смрт

(Мт 27,45-56; Лк 23,44-49; Јн 19,28-30)

³³ У подне[†] завлада тама по целој земљи, све до три сата[‡].

³⁴ У три сата Исус из свега гласа повика: »Елои, елои, лама сабахтани!« – што значи »Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?«[¶]

³⁵ Чули су то неки који су тамо стајали, па рекоше: »Гле, зове Илију!«[§]

³⁶ Један отрча и натопи сунђер сирћетом, натаче га на трску, па даде Исусу, говорећи: »Пустите, да видимо да ли ће Илија доћи да га скине!«

³⁷ А Исус повика из свега гласа и издахну.

³⁸ Тада се завеса у Храму расцепи надвоје, од врха до дна.

³⁹ Када је капетан, који је стајао према њему, чуо његов узвик и** видео како је издахнуо, рече: »Овај човек је заиста био Син Божији!«

⁴⁰ А то су издалека посматрале и неке жене. Међу њима су биле Марија Магдалина, Марија мајка Јакова млађег и Јосије, и Салома⁴¹ – које су ишле за Исусом када је био у Галилеји и служиле му – и још многе друге жене које су с њим дошле у Јерусалим.

Исусова сахрана

(Мт 27,57-61; Лк 23,50-56; Јн 19,38-42)

⁴² Када је пало вече, пошто је био Дан припреме, то јест дан очи суботе,⁴³ дође Јосиф из Ариматеје, угледан члан Већа^{††}, који је и сам ишчекивао Божије царство, па смело уђе к Пилату и затражи Исусово тело.

⁴⁴ Пилат се зачуди да је Исус већ умро, па позва к себи капетана и упита га да ли је умро одавно.⁴⁵ Када је од капетана сазнао да јесте, поклонил мртво тело Јосифу.⁴⁶ Јосиф купи платно, скину Исуса са крста, уви га у платно и положи у гроб који је био усечен у стени, па на улаз у гроб наваља камен.⁴⁷ А Марија Магдалина и Марија мајка Јосијина гледале су где је положен.

*15:28 У неким рукописима стоји: ²⁸ Тако се испунило Писмо које каже: »Убројаше га међу безаконике.« (Ис 53,12).

†15:33 У подне Дословно: Када је настао шести час.

‡15:33 до три сата Дословно: до деветог часа.

¶15:34 Пс 22,1

§15:35 Гле, зове Илију Име Илија на арамејском језику звучи слично речи »елои« из 34. стиха.

**15:39 чуо ... и У неким рукописима не стоји: чуо његов узвик и.

††15:43 Већа Вероватно: Синедриона.

Васкрсење

(Мт 28,1-8; Лк 24,1-12; Јн 20,1-10)

16 Када је субота прошла, Марија Магдалина, Марија мајка Јаковљева, и Салома купише мирисе да би могле да оду и помажу Исусово тело, ²па рано ујутро првог дана седмице – чим је изашло сунце – дођоше на гроб.

³»Ко ће да нам одваља камен са улаза у гроб?« говориле су међу собом.

⁴Али, кад боље погледаше, видеше да је камен, који је био веома велик, већ одваљан. ⁵Када су ушле у гроб, угледаше једног младића у дугом белом огртачу како седи са десне стране и препадоше се.

⁶»Не бојте се«, рече им он. »Ви тражите Исуса Назарећанина, који је распет. Он је васкрсао и није овде. Ево места где су га положили. ⁷Него, идите и реците његовим ученицима и Петру: „Он иде пред вама у Галилеју. Тамо ћете га видети, баш као што вам је и рекао.«

⁸И оне изађоше, па побегоше од гроба, јер их обузе страх и трепет. И ником ништа не рекоше, јер су се бојале.

Исус се показује Марији Магдалини

(Мт 28,9-10; Јн 20,11-18)

⁹Пошто је васкрсао рано ујутро првог дана седмице, Исус се прво показа Марији Магдалини, из које је био истерао седам демона. ¹⁰Она оде и то јави онима који су били с њим, а који су сада туговали и плакали.

¹¹Када су они чули да је Исус жив и да га је она видела, не повероваше.

Исус се показује двојници ученика

(Лк 24,13-35)

¹²После тога се Исус, у другом обличју, показа двојници од њих док су ишли у једно село. ¹³Они се вратише и то јавише осталима, али они ни њима не повероваше.

Послање ученика

(Мт 28,16-20; Лк 24,36-49; Јн 20,19-23; Дан 1,6-8)

¹⁴Касније се Исус показа Једанаестици док су били за трпезом и укори их због њихове невере и окорелог срца, јер нису поверовали онима који су га видели васкрслог из мртвих.

¹⁵»Идите по целом свету«, рече им, »и проповедајте еванђеље сваком створењу. ¹⁶Ко поверује и крсти се, биће спасен, а ко не поверује, биће осуђен. ¹⁷А ова знамења ће пратити оне који поверују: у моје име ће истеривати демоне; говориће новим језицима; ¹⁸узимаће змије рукама; ако попију нешто смртоносно, то им неће naudити; полагаће руке на болесне и ови ће оздравити.«

Вазнесење

(Лк 24,50-53; Дан 1,9-11)

¹⁹И пошто им то рече, Господ Исус би вазнет на небо, па седе здесна Богу.

²⁰Ученици одоше да свуда проповедају, а Господ им је помагао и потврђивао Реч знамењима која су је пратила.*

* 16:20 У најпоузданијим раним рукописима не налазе се стихови 9-20.